

Arrest

nr. 296 228 van 25 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door de voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door de voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 4 februari 2022.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) hoorde verzoeker op 29 maart 2023. Hij werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Zijn advocaat en voogd waren aanwezig.

1.3. Op 13 juni 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb je de Afghaanse nationaliteit en werd je geboren in Badakhel (district Tagab, provincie Kapisa). Je bent een Pasjtoen van de Safi-stam en hangt de soennitische islam aan. Je liep nooit school maar ging wel gedurende één jaar naar de madrassa. Je hele leven woonde je in Badakhel. Hoewel de streek steeds gecontroleerd werd door de taliban, was de veiligheidssituatie er penibel.

Op een dag, zo'n 8 à 9 dagen voor jouw vertrek, ging je zoals steeds cricket spelen op een veld nabij je dorp. Toen je aan de winnende hand was in het spel, kreeg je ruzie met een dorpeling genaamd Z., die net zoals zijn vader bij de taliban zat en wiens familie op slechte voet stond met jouw familie. Hij sloeg jou met zijn bat waardoor je een blauw oog kreeg. Na afloop ging je naar huis en lichtte je je vader in.

Twee dagen later kreeg je opnieuw ruzie met Z.. Jullie raakten opnieuw slaags, waarbij hijzelf en zijn paternale neef jou sloegen op het hoofd tot bloedens toe. Nadien vertelde je dit opnieuw aan je vader, die vervolgens met Z.'s vader, S. A., ging spreken. Toen deze laatste de acties van zijn zoon begon goed te praten, kregen zij tweeën ook ruzie, waarna enkele dorpelingen hen aanmaanden om de kwestie 's anderendaags te bespreken.

En zo geschiedde, in de moskee en in het gezelschap van de beide families, de dorpsouderen en enkele talibanleden. Jij was daar ook aanwezig doch ietwat afgezonderd van de rest. Jouw vader opperde tijdens deze bemiddelingspoging dat hij vrede wou maar Z.'s familie, die toen gewapend was, had hier geen oren naar. Op een gegeven moment trok Z. zelf zijn pistool naar boven. Jouw paternale oom Z. G. probeerde dit van hem af te nemen, waarop Z. hem neerschoot. Er ontstond commotie, jouw oom werd afgevoerd naar het ziekenhuis en stierf daar enkele uren later. Gedurende een drietal dagen waren jij en jouw familieleden bezig met zijn begrafenis en de bijhorende rituelen.

Vier dagen na het incident in de moskee zat je 's avonds neer in het dorp samen met je oudere broer Jan Mohammad en je twee neven F. en M. (i.e. de zonen van jouw gedode oom Z. G.). Plots zagen jullie Z. voorbij rijden op een moto. F. haalde hierop een pistool boven, dat hij stiekem had meegebracht, en schoot hem neer. Z. stierf ter plekke. Je ging samen met je broer naar huis, lichtte je vader in van het voorgaande, waarop hij jullie aanspoorde om te vertrekken. Samen met J. M. werd je in een auto gezet en, na een overstap op een bus, reisden jullie het land uit.

Jullie reisden naar Iran, waar je gescheiden raakte van J. M.. Sindsdien heb je geen nieuws van hem vernomen. Zelf reisde je door naar Turkije, Italië, Frankrijk en tot slot naar België. In totaal was jij ruim vijf maanden onderweg. Op 4 februari 2022, dezelfde dag van je aankomst hier, bood je je aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en deed je er een verzoek om internationale bescherming.

Toen jij in Iran was werden er via de telefoon dreigementen geuit naar jou en je broer toe. Later, toen jij reeds in België was, werd jouw vader na het Suikerfeest tegengehouden door familieleden van Z., die vroegen waar jij en J. M. zich bevonden. Toen je vader hen zei dat hij dat niet wist, staken ze hem neer met een mes en moest hij naar het ziekenhuis. Verder had je twee dagen voor je persoonlijk onderhoud contact met een neef, die vertelde dat zowel jouw vader als jouw twee neven F. en M. vermoord werden.

Mocht je terugkeren naar Afghanistan, vrees je te worden gedood door de taliban, de groepering bij wie Z.'s vader aangesloten is.

Je dient geen documenten in ter staving van jouw verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de

diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat jij geen gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond hebt.

Een eerste reden die leidt tot dat besluit, is dat jouw verklaringen over jouw problemen in Afghanistan niet gelijklopend zijn doorheen de asielprocedure. Dit ondermijnt reeds het geloof in jouw vluchtmotieven. Toen jij op het ogenblik van jouw registratie in België bevestigd werd over de reden van je vertrek, vertelde je dat jouw vader problemen had met een zekere S. A. van de moskee omwille van een reden die je niet kent. Je vertelde toen ook dat jouw paternale oom doodgeschoten werd volgend op deze ruzie en dat de voornoemde persoon vervolgens jou en je broer wilde, waarna jullie tweeën het land verlieten (zie fiche 'Mineur Etranger Non Accompagné' in administratief dossier, rubriek 'Motif de l'immigration en Belgique'). Dit komt niet overeen met jouw beschrijvingen op het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Uit de notities blijkt namelijk dat je wél wist waarom je vader een conflict had met S. A. in de moskee: die zou namelijk veroorzaakt zijn door een ruzie tussen jou en zijn zoon Z. tijdens het cricket spelen (CGVS p.14-15). Dat S. A. uit was op jou en je broer vooraleer jullie vertrokken, vindt evenmin weerklank in jouw latere verklaringen. Nergens uit jouw spontane verklaringen, noch na bevestiging door het CGVS, blijkt dat S. A. Z., of de taliban voor jullie vertrek kenbaar maakten dat ze naar jullie op zoek waren (CGVS p.15, p.25). Het was pas toen jij en je broer in Iran waren dat er bedreigingen naar jullie toe werden geuit (CGVS p.5). Na confrontatie met het voorgaande verklaarde je dat je onderweg vaak geslagen werd door de politie, dat je daardoor bang was dat men jou tijdens het registreren van je verzoek in België ook zou slaan en dat je pas later (i.e. tijdens het interview bij DVZ en op het persoonlijk onderhoud) rustiger werd en je volledige verhaal kon doen (CGVS p.30). Deze uitleg kan niet overtuigen. Indien jij op de dag van jouw asielaanvraag angstig was, kan immers niet worden begrepen waarom je daardoor louter de oorzaak van jouw problemen in Afghanistan zou weglaten maar daarentegen wel in staat bleek de rest van jouw problemen en je reisweg op te noemen, en zelfs alle namen en gegevens van de leden van jouw kerngezin te verschaffen (zie fiche 'Mineur Etranger Non Accompagné' in administratief dossier, rubriek 'Famille nucléaire'). Hieruit blijkt dat je de toenmalige ambtenaar wel degelijk in vertrouwen nam ondanks jouw beweerde angst op dat moment.

Het is ook opvallend dat jij bij registratie aangaf een maternale oom te hebben in België met de naam Z. S. (zie fiche 'Mineur Etranger Non Accompagné' in administratief dossier, rubriek 'Famille'). Tijdens jouw volgende interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bleek er echter geen sprake meer te zijn van enige familie in België of Europa, tijdens jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook niet (zie verklaring DVZ, vragen 20-22; CGVS p.12). Geconfronteerd met de oom die je eerder had vermeld, beweerde je dat dit een stief-familieelid van jou 'was' van wie je niets weet en met wie je geen contact hebt. Ook verwees je opnieuw naar een angst die je voelde op het moment van je registratie (CGVS p.12-13). Er kan echter niet worden ingezien waarom je omwille van angst zou vermelden dat er een broer van je moeder in België woont, mocht hij in werkelijkheid niet met jou verwant zijn. Dat je geen contact met hem zou hebben lijkt eveneens weinig aannemelijk daar hij volgens jou verderop woonde (CGVS p.13) en hij dus een belangrijk (bijkomend) aanknopingspunt moet zijn om in contact te kunnen komen met je familie in Afghanistan. Kortom, door jouw wisselende verklaringen bied je onvoldoende zicht op jouw familiesamenstelling en het bestaan van een eventueel familiaal netwerk buiten Afghanistan, waarmee jouw algemene geloofwaardigheid bij voorbaat al in het gedrang komt.

Verder zijn jouw verklaringen over wat heden de oorzaak van jouw vertrek blijkt te zijn, niet aannemelijk gebleken. Je begon jouw verhaal door te stellen dat je tijdens een cricketmatch ruzie kreeg met Z. en dat hij je die dag sloeg met zijn bat (CGVS p.15). Met dat fysieke geweld in het achterhoofd, alsook het gegeven dat jij die dag thuis kwam met een blauw oog (CGVS p.15), is het bevreemdend dat jij 's anderendaags en ook de dag daarna terug ging cricketten in het dorp, met de reële kans om Z. nog eens tegen het lijf te lopen. Zeker ook in het licht van jouw beschrijvingen over de context in je dorp. Zo waren Z. en zijn vader S. A. beiden aangesloten bij de taliban, waren zij de enigen in het dorp die wapens hadden

en werd zelfs jouw grootvader in het verleden gedood door hun familie (CGVS p.17). Daarnaast beschreef jij dat je al sinds enkele maanden voor het eerder vernoemde cricketspel van je vader niet meer naar de madrassa mocht gaan omdat er jongens met slechte intenties 'hier en daar' op straat liepen (CGVS p.8-9). Gezien al deze omstandigheden lijkt het erg onwaarschijnlijk dat, na een blauw oog te hebben opgelopen, jouw vader het jou toeliet om opnieuw cricket te gaan spelen dicht bij de bergen, of dat hij niet meeging om een oogje in het zeil te houden zoals hij vroeger soms deed (CGVS p.18). Ook het gegeven dat jij zelf besloot om in de twee volgende dagen daarnaartoe te gaan valt moeilijk te vatten, want je beschreef zelf dat je eigenlijk niet goed overeen kwam met Z. en hem altijd wilde vermijden (CGVS p.17-18).

Toen het CGVS de vraag stelde hoe jouw vader reageerde na jouw eerste aanvaring met Z., waren jouw antwoorden erg warrig. Eerst beweerde je namelijk dat je vader zei "ok, dit kan gebeuren, ik zal wel praten met hen, probeer geen ruzie meer te maken" en hierop gevraagd wat hij ervan vond dat je 's anderendaags opnieuw ging cricketten, beweerde je dat hij op zijn werk was, zonder meer (CGVS p.19). Jou vervolgens gevraagd of je vader na jouw eerste ruzie met Z. het jou al dan niet had verboden om terug te gaan naar het cricketveld, stelde je dan weer dat hij had gezegd dat je niet meer mocht gaan spelen en zelfs jouw bat had afgenomen (CGVS p.19). Het is opmerkelijk dat je dit niet vermeldde in jouw voorgaande antwoorden en daarentegen wees op het advies van je vader om gewoon geen ruzie met Z. meer te maken, want daaruit volgt toch dat hij het wel degelijk had toegestaan om Z. nog te zien. Jouw verklaringen zijn met andere woorden niet consistent.

Je vervolgde je relaas door te stellen dat Z. en zijn neef jou twee dagen later zwaar toetakelden, waarna je vader tevergeefs met S. A. ging spreken en er vervolgens een overleg met de dorpsoudsten plaatsvond in de moskee (CGVS p.15). Wat jij beschrijft over dat laatste, is echter zo weinig doorleefd waardoor moet worden betwijfeld of dit overleg – en de moord op jouw oom aldaar – wel degelijk hebben plaatsgevonden. Jou gevraagd om in detail te vertellen wat er allemaal gezegd werd tijdens deze bemiddelingspoging, verklaarde je dat je vader verkondigde wat er gebeurd was en dat hij geen ruzie wou, dat Z. en zijn familie gewapend waren en geen vrede wilden, zonder meer. Met de rest van jouw antwoord ontweek je de vraag, want je vervolgde dat jouw oom werd doodgeschoten en jij vervolgens gevlucht bent (CGVS p.21). Je verklaarde ook dat Z.'s familie van plan was om jullie te doden, maar dat zij dat niet expliciet hebben gezegd (CGVS p.21). Verder gepeild naar wat zijn familie dan wel allemaal had gezegd tijdens dit overleg, kon je zelfs na tweemaal doorvragen hier geen antwoord op geven (CGVS p.21-22). Ook op de vraag wat de dorpsoudsten allemaal zeiden op dat ogenblik, kwam je niet verder dan de oppervlakkige beschrijving 'dat er vrede moet komen' en gevraagd hoe die vrede er volgens hen moest komen, moest je het antwoord schuldig blijven (CGVS p.22). Wat de, volgens jou aanwezige, taliban toen zei, kon je evenmin ophelderen (CGVS p.22). Dergelijke vage verklaringen zijn opvallend, wetende dat de bemiddelingen in kwestie een half uur of zelfs een uur geduurd zouden hebben (CGVS p.21). De uitleg dat jij niet meer weet omdat je in een hoek aan de andere kant van de moskee en/of in een aparte kamer zat, biedt daarbij geen soelaas (CGVS p.21-22). Gezien jij degene was die de oorspronkelijke ruzie met Z. had, kan immers worden verwacht dat je vader je na afloop toch uitvoeriger dan dat zou hebben ingelicht over het verloop van de gesprekken. Jij kon dit ook zelf hebben nagevraagd. Dat dit niet gebeurde en jouw vader jou en je broer blijkbaar ook niet aanmaande om binnen te blijven na de geweldplegingen in de moskee is niet geloofwaardig. Je verklaarde namelijk dat jullie beiden vrij kort daarna buiten in het dorp zat met jullie neven F. en M., toen Z. plotseling passeerde en een van deze neven hem doodschoot (CGVS p.25-26). Het mag verbazen dat jullie daar überhaupt rondhingen gezien alles wat er gebeurd was.

Bovendien sprak je jezelf tegen over de timing van deze incidenten. Zo verklaarde je aanvankelijk in jouw spontane relaas dat je ruzie kreeg met Z. en dat, 8 à 9 dagen later, jouw paternale oom werd gedood [door hem] (CGVS p.14). Later op het persoonlijk onderhoud duidde je die gang van zaken echter als volgt: jij raakte voor het eerst slaags met Z. tijdens het cricketten, 2 dagen later gebeurde dit opnieuw (CGVS p.15), op diezelfde dag ging jouw vader (een tweede maal) spreken met Z.'s vader (CGVS p.19) en 's anderendaags vond het overleg tussen jullie families plaats in de moskee (CGVS p.20) met fatale afloop voor jouw paternale oom. Hieruit volgt dat er slechts 3 dagen – en dus geen 8 of 9 dagen – inbegrepen zaten tussen jouw ruzie met Z. en de moord op jouw oom, een opvallende tegenstrijdigheid die de geloofwaardigheid en oprechtheid van jouw verklaringen verder op de helling zet.

Voorts moeten er vraagttekens worden geplaatst bij de omstandigheden van jouw vertrek uit Afghanistan. Jij beschreef dat, nadat jouw neef Z. gedood had, je vader zei dat jij en je broer moesten vertrekken omdat jullie anders allemaal zouden gedood worden van zodra zijn familie dat te weten kwam (CGVS p.15). Je beschreef ook dat jij en je broer na Z.'s dood slechts twee uur thuis bleven, jullie vervolgens al in een auto werden gezet en twee dagen later Iran bereikten (CGVS p.26-27) en dit met behulp van smokkelaars (zie

verklaring DVZ, vraag 34). Echter, gelet op de praktische vereisten die gepaard gaan met zo'n reis, zoals bijvoorbeeld het verzamelen van de nodige fondsen en het vinden van een geschikte smokkelaar, én de omstandigheid dat jullie vader gezien alle eerdere problemen logischerwijze discreet te werk moest gaan, lijkt het erg twijfelachtig dat jij en je broer al zo snel konden vertrekken. Dat jij daarbij geen idee hebt van hoe jouw vader in zo'n korte tijd aan een (begin)bedrag raakte om twee van zijn zonen naar het buitenland te sturen (CGVS p.27), voedt deze twijfels alleen maar. Los daarvan is het ook merkwaardig dat alleen jullie tweeën weggingen zonder jouw neven F. en M.. Uit jouw verklaring, als zouden zij ongeveer drie maanden voor jouw persoonlijk onderhoud gedood zijn (CGVS p.29-30), blijkt namelijk dat zij na jouw vertrek in Afghanistan moeten zijn gebleven. Dit is onbegrijpelijk. Gelet op de beweerde gebeurtenissen was het risico op represailles bij hen minstens even groot als bij jou en je broer en mogelijks nog veel groter. Dat er volgens jou geen getuigen waren van de moord op Z. doet daar overigens geen afbreuk aan (CGVS p.26), daar de kans steeds bestond dat iemand jouw neven kon hebben opgemerkt zonder dat jullie dat op dat moment doorhadden. Dit moeten zij zelf ook hebben geweten. Dat jij en je broer vertrokken, terwijl deze twee neven in Afghanistan bleven, is opnieuw een aanwijzing dat jouw relaas op bedrieglijke feiten gebaseerd is.

Wat betreft de eerder vernoemde moord door S. A. op deze twee neven zo'n drie maanden voor jouw onderhoud, en ook de moord op jouw vader in diezelfde periode (CGVS p.9-11, p.29-30), merkt het CGVS op dat de timing van de feiten die jij beschrijft opnieuw niet aannemelijk is. Jij verklaarde immers dat jij en je broer reeds toen jullie in Iran waren hadden vernomen dat de familie van Z. naar jullie op zoek was en dat zij bedreigingen hadden geuit naar jouw familieleden toe. Indien S.A. werkelijk een hoge functie had binnen de taliban (CGVS p.17) en hij jullie niet vond, kan worden dan ook verwacht dat hij en/of de groepering waar hij toe behoorde veel sneller actie zouden ondernemen en al zeker geen anderhalf jaar zouden dralen alvorens jouw vader en neven om het leven te brengen. Dergelijke gang van zaken is niet geloofwaardig. Dat jij bovendien niet kon zeggen of zij alle drie tegelijk, dan wel op verschillende ogenblikken, werden gedood, ondergraaft verder het geloof in deze feiten (CGVS p.29-30). De uitleg dat de (andere) neef die jou hierover inlichtte, slechts summiere info gaf en jij sinds je vertrek geen fatsoenlijk contact meer hebt gehad met je familie in Afghanistan, kan hierbij niet overtuigen (CGVS p.29-30). Volgens jouw eerdere verklaringen zou je namelijk via Facebook hebben gesproken met voornoemde neef. Dat jullie slechts op twee gelegenheden contact hadden (i.e. vijf maanden voor je persoonlijk onderhoud en vervolgens een paar dagen daarvoor) en niet meer dan dat, ook omdat je na die eerste keer je Facebook-ID verloor, lijkt weinig waarschijnlijk (CGVS p.11, p.13). Aangezien jij het Facebookprofiel van je neef al kende, kan worden verwacht dat jullie gezien alles moeite zouden doen om meer en uitvoeriger met elkaar te kunnen spreken, en dat jullie aldus een nauwer contact zouden onderhouden. Jullie kenden elkaars Facebookprofiel immers al. Dat er een interval van zo'n vijf maanden zat tussen de twee laatste keren dat jij met je neef sprak, lijkt dan ook erg twijfelachtig en doet vermoeden dat jij veel meer contact hebt met je familie in Afghanistan dan je doet uitschijnen.

Bijkomend moet nog worden aangestipt dat al jouw verklaringen slechts op blote beweringen gebaseerd zijn. Doorheen jouw asielprocedure heb jij geen enkele documentaire stukken neergelegd, noch ter staving van jouw identiteit, noch van jouw beweerde problemen. Jouw verklaring dat er documenten voorhanden zijn (i.e. jouw taskara, foto's van jouw gedode vader en bewijzen van bedreigingen) maar je die niet kan verkrijgen omdat er geen verbinding is, en dat je al een jaar aan het proberen bent om je familie te contacteren (CGVS p.13-14), kan niet worden weerhouden. Dit gelet op het contact met een van jouw neven (zie supra) en het feit dat je ook verklaarde een half jaar na aankomst in België contact te hebben opgenomen met jouw familie in Afghanistan (CGVS p.29). Door het feit dat je de stukken waarover je sprak nooit hebt ingediend aan het CGVS, ondanks het feit dat jou expliciet gevraagd werd om dat te doen (CGVS p.14), toon je bovendien weinig interesse in jouw asielprocedure en jouw beweerde problemen in Afghanistan.

Gelet op het voorgaande kan er geen geloof worden gehecht aan jouw problemen met een zekere Z. en zijn familie, en ook niet aan de dood van jouw vader en twee van jouw neven. Bijgevolg maak je evenmin aannemelijk dat je in het geval van een terugkeer naar Afghanistan geen familiaal netwerk meer zou hebben. Gezien jij de dood van je vader allesbehalve aannemelijk maakt, toon je immers ook niet aan dat jij bij terugkeer niet zou kunnen rekenen op zijn zorg en ondersteuning. Daarbuiten verklaarde jij dat jouw moeder en nog verschillende ooms en tantes in Afghanistan verblijven (CGVS p.10-12). Ook zij vormen een netwerk waar jij bij terugkeer op kan steunen.

Gezien alle bovenstaande vaststellingen kan de status van vluchteling jou niet worden toegekend.

Waar jij tijdens het persoonlijk onderhoud nog verwees naar de zware gevechten tussen de overheid en de taliban in jouw district (CGVS p.16), merkt het CGVS op dat de vroegere veiligheidssituatie geen verband houdt met de beweerde redenen van jouw vertrek uit Afghanistan. Je noemde dit immers niet op in jouw spontane relaas (CGVS p.14-15) en vertelde, daarentegen, dat je pas vertrokken bent toen jouw provincie al overgenomen was door de taliban (CGVS p.28). Bovendien is de huidige toestand in Afghanistan fundamenteel gewijzigd sinds de (algemene) machtsovername, zoals blijkt uit onderstaande paragrafen:

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO**

Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over

het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan (district Tagab, provincie Kapisa). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn*

2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/default/files/>

[publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari) en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel,

daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de Taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de Taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de Taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

In de mate dat u aangeeft de Taliban te vrezen vanwege uw verblijf in Europa (CGVS p.21-22), wijst het CGVS op onderstaande paragrafen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de Taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De Taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de Taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan

aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat, op basis van uw verklaarde leeftijd alsook de uiterste ondergrens van het resultaat van uw leeftijdsonderzoek, blijkt dat u tot 13-jarige leeftijd in Afghanistan zou zijn verbleven (zie beslissing van de Dienst Voogdij in adm. dossier). In elk geval kan hieruit worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien verklaarde u voor uw vertrek religieuze lessen te hebben gevolgd in een madrassa, en dit in een rurale en conservatieve gemeenschap als Tagab (CGVS p.8). U stelde daarnaast dat u nog steeds de soennitische islam aanhangt en frequent praktiseert. Zo beaamde u dagelijks bezig te zijn met uw geloof, ook hier in België de moskee te bezoeken en ook mee te vasten tijdens de periode van de ramadan (CGVS p.2, p.6). Verder werd hierboven reeds opgemerkt dat het erg bedenkelijk overkomt dat u slechts uiterst sporadisch contact zou hebben met uw familie in Afghanistan (zie supra). Gezien deze elementen kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, sectie A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 17 van het KB van 11 juli 2023 over de procedure bij het CGVS, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur en van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en het recht verhoord te worden.

Verzoeker benadrukt vooreerst dat rekening moet worden gehouden met zijn kwetsbaarheid als kind. Hij wijst erop dat hij maar 13 jaar oud was toen hij vertrok uit Afghanistan (ongeveer september 2021) en dat hij 15 jaar oud was op het ogenblik van zijn gehoor. Dit vraagt volgens verzoeker een bijzondere voorzichtigheid bij het onderzoek van zijn verzoek in het algemeen en zijn verklaringen in het bijzonder. Verzoeker citeert artikel 20, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn, richtlijnen inzake asiolverzoeken van kinderen van het UNHCR en het Comité voor de rechten van het kind en rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) en stelt dat het CGVS de daarin vervatte beginselen niet heeft nageleefd zowel in het kader van de beslissing, als in het kader van het gehoor. Verzoeker gaat vervolgens in op de motieven van de bestreden beslissing en betoogt als volgt:

“1° Betreffende het allereerste interview (de “MVNB fiche”) die verzoeker in België heeft gehad, onderlijnen we dat verzoeker toen zonder voogd en zonder advocaat door de politie werd verhoord; Verzoeker, die als minderjarig een onbetwistbaar kwetsbaar profiel heeft, was toen in stress zonder enige steun; Het heeft dus geen zin om de verklaringen van verzoeker van toen tegen hem te gebruiken zoals de tegenpartij ten onrechte het wilt doen; 2° Betreffende het feit dat verzoeker niet meer naar de madrassa ging maar wel naar de cricketveld bleef te gaan, heeft verzoeker duidelijk uitgelegd dat hij alleen was onderweg naar de madrassa terwijl hij in een groep was toen hij cricket ging spelen (PO notities pagina 18) ;Qua veiligheid was er dus een net verschil tussen naar de madrassa te gaan en cricket gaan spelen ; 3° Het CGVS is van subjectieve mening dat verzoeker zijn verklaringen over de bemiddeling van de ouders ongeloofwaardig zouden zijn ; Volgens de tegenpartij zouden die verklaringen niet genoeg gedetailleerde zijn ; We benadrukken dat verzoeker wel info hierover heeft kunnen geven ; zie inderdaad op pagina's 20 en 21 van de PO notities ; We dringen bovendien aan dat verzoeker duidelijk heeft uitgelegd dat hij aan een hoek zat en dat hij het gesprek van waar hij zat niet kon horen ; Temeer was verzoeker toen een kind van 13 jaar oud ; Het is dus vrij normaal dat verzoeker niet bij die bemiddeling-vergadering was alsook het vrij normaal is dat verzoeker niet alles achteraf hierover heeft kunnen weten om dan precies woord per woord alles aan tegenpartij te kunnen vertellen; 4° Over hoeveel tijd is verlopen tussen het incident op de cricketveld en het vermoorden van verzoeker zijn oom, dringt tegenpartij aan dat verzoeker zich tegen zou hebben gesproken door een keer 3 dagen te rekenen om daarna 7 à 8 dagen te rekenen ; Er dient echter vastgesteld te worden dat de PO op geen enkele moment verzoeker met het rekenen heeft geholpen ; Ter herinnering is verzoeker minderjarig en was verzoeker amper 13 jaar oud toen de incidenten gebeurden ; Ter herinnering is verzoeker in Afghanistan nooit naar school geweest ; Tegenpartij zou dus begrip moeten hebben; Dit element is zeker niet genoeg om aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas te kunnen twijfelen; 5° Dat verzoeker niet veel info over de voorbereiding van zijn reisweg uit Afghanistan is ook vrij logisch aangezien zijn jonge leeftijd (hij was 13 jaar oud toen hij gevlucht is) ; Ten onrechte meent de tegenpartij omgekeerd; 6° Betreffende het feit dat verzoeker geen document heeft kunnen neerleggen, onderlijnen we dat verzoeker geen contact meer met zijn nucleaire familie heeft; Er dient ook vastgesteld te worden (PO notities pagina 14) dat verzoeker de PO daarover op de hoogte gebracht zonder dat de PO hem beantwoord; We onderlijnen dat het niet verwacht mocht zijn van een verzoeker om internationale bescherming dat hij in ieder geval documenten zou kunnen hebben; in casu heeft verzoeker een legitieme reden om uit te leggen waarom hij geen document heeft kunnen bekomen; De motivering van tegenpartij is dus duidelijk fout; 7° We onderlijnen dat twee dagen voor zijn persoonlijke onderhoud, verzoeker de dood van zijn vader vernomen heeft; Verzoeker heeft de PO daarover op de hoogte gebracht (zie pagina 9 + 11 van de PO notities) zonder echter dat de PO maar een lieve woord heeft geuit; Het was net zoals verzoeker zou hebben verteld dat hij een hamburger had gegeten; De PO was helemaal onmenselijk, zonder enige empathie voor verzoeker terwijl hij een kwetsbaar profiel heeft aangezien zijn minderjarigheid; Dat is al volgens ons vrij genoeg om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS om aan verzoeker een echte kans / mogelijkheid te geven om in goede en aangepaste omstandigheden zijn verhaal te kunnen doen en zijn verzoek om internationale bescherming goed te kunnen uitleggen; 8° We benadrukken dat verzoeker twee keer heeft onderlijnen dat de veiligheidssituatie in zijn regio / dorp een totaal ramp was (zie pagina 16 PO notities); Die belangrijke element om het asielrelaas te kunnen inschatten, en als reden om te vrezen in geval van terugkeer in Afghanistan, werd echter helemaal niet onderzocht door tegenpartij! Wat is ook vrij genoeg om de bestreden beslissing te vernietigen en het

dossier naar het CGVS terug te sturen voor verder onderzoek; 9° Tegenpartij is verder van subjectieve mening dat de reactie van verzoeker zijn vader over de incidenten die gebeurde met Z., vreemd en ongeloofwaardig zou zijn ; Voor tegenpartij zou verzoeker zijn vader onmiddellijk hebben moeten reageren ; Het feit dat verzoeker zijn vader liever heeft besloten om te wachten om te zien hoe de situatie zou evolueren, is voor tegenpartij totaal onlogisch; We begrijpen niet waarom; Taliban zijn een deel van de Afghaanse maatschappij ; Afghaanse mensen kunnen dus ook met hen in alle soorten situaties ; Wat gebeurde is geen teken van ongeloofwaardigheid maar het tegendeel; verzoeker zijn familie heeft gewoon proberen het probleem af te lossen (bv via de bemiddeling van de ouderen) om daar te blijven kunnen wonen; Zonder zulke pogingen zou tegenpartij van mening geweest zijn dat verzoeker zijn familie niet genoeg zou hebben proberen om het conflict op te lossen; Tegenpartij kan toch niet van motivering veranderen voor het nodig van de zaak; tegenpartij moet coherent zijn met haar behandeling van de verzoeken om internationale bescherming”.

Verzoeker meent dat de motieven van de bestreden beslissing helemaal verkeerd zijn en dat er genoeg elementen zijn om de beslissing te vernietigen, ook dat veel informatie nog niet verzameld is of subjectief werd geïnterpreteerd.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn verwestering en de beperking van fundamentele vrijheden. Inzake het hoger belang van het kind en de eerbiediging van de fundamentele vrijheden wijst verzoeker vooreerst op arresten van het EHRM en de Raad van State en herinnert aan de wettelijke bepalingen inzake dit beginsel. Hij stelt dat concreet gezien de naleving van het hoger belang van het kind betekent dat zijn welzijn, sociale ontwikkeling en veiligheid verzekerd worden en dat zijn rechten tijdens het onderzoek van het beschermingsverzoek geëerbiedigd worden. Hij stelt dat bij terugkeer naar Afghanistan hij verschillende fundamentele rechten zal beperkt zien en dat hij zal verplicht worden aangepaste kledij te dragen, zijn baard te laten groeien, zijn haar te laten knippen en niet naar muziek zal mogen luisteren, hij beperkt zal zijn in de omgang met andere kinderen (o.a. jonge meisjes) en geconfronteerd zal worden met een beperking van de vrije meningsuiting. Hij wijst erop dat uit verschillende artikels over de regels die door de taliban zijn opgelegd, blijkt dat deze heel strikt zijn. Verzoeker benadrukt dat de zedenpolitie terug via het Ministerie van de Promotie van de Deugd en voorkomen van Ontucht, de toegang tot onderwijs niet gegarandeerd is en de beperkingen in de uitoefening van de fundamentele rechten, gepaard met de elementen die hieronder ontwikkeld worden, vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag uitmaken.

In casu stelt verzoeker dat zijn verwestering nog niet werd onderzocht door het CGVS en hem hierover geen vragen werden gesteld. Hij wijst erop dat hij een meter heeft en volledig geïntegreerd is in de Belgische maatschappij en stelt dat hij een bundel stukken hierover zal toevoegen aan zijn dossier door middel van een aanvullende nota van zodra de stukken hierover verzameld zijn. De dossierbehandelaar heeft ook niet gevraagd om na te kijken of verzoeker zich opnieuw zal kunnen aanpassen aan het Afghaanse leven en regels in geval van terugkeer. Verzoeker benadrukt dat hij minderjarig is en dus specifieke hulp nodig heeft om zijn vrees volledig te kunnen uiten, wat impliceert dat de dossierbehandelaar hem daarin door het stellen van vragen moest helpen. De vrees voor vervolging, gebaseerd op verwestering, moet eerst correct en volledig onderzocht worden en dan pas zal het mogelijk en wettelijk zijn voor het CGVS om deze vrees te kunnen inschatten. Verzoeker citeert vervolgens een rapport van Nansen over de beoordeling van de beschermingsnood van een Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek en een rapport van EASO van 2 september 2020 en verwijst, wat de bewijslast betreft, naar de UNHCR *Note on Burden and Standard of Proof*. Hij meent dat hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend gelet op al deze elementen.

Vervolgens gaat verzoeker in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst erop dat de regio van herkomst van verzoeker, met name het district Tagab in de Provincie Kapisa, niet in twijfel wordt getrokken door het CGVS. Hij citeert uit het EUAA rapport “*Afghanistan security situation: country of origin information report*” van januari 2022; de positie van het UNHCR inzake de beschermingsnood van personen die Afghanistan ontvluchten van februari 2022, UNHCR *eligibility guidelines* over Afghanistan van 2018 en rechtspraak van de Raad en poneert dat het, gelet op deze ontwikkelingen, voorbarig is dat de veiligheidssituatie in Afghanistan gestabiliseerd is en dat er onvoldoende nauwkeurige en actuele informatie voorhanden is om dit te kunnen stellen. Verzoeker nodigt daarom verwerende partij uit om zijn standpunt te heroverwegen of een *Fact-Finding Mission* naar Afghanistan te ondernemen waarvoor hij ook verwijst naar de richtlijnen van het *European Country of Origin Sponsorship* van november 2010.

Tenslotte gaat verzoeker in op de toepasselijkheid van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet in het licht van de ongekende humanitaire en hongersnoodsituatie in Afghanistan. Hij citeert verschillende

nieuwsartikels over de humanitaire situatie in Afghanistan en argumenteert dat de ernst van de huidige crisis wordt verklaard door de verantwoordelijkheid van specifieke actoren. Verzoeker wijst erop dat de situatie van zijn familie en van hemzelf is verzwakt na de persoonlijke incidenten en de machtsovername, nu zijn oom en vader werden vermoord en hij geen contact meer heeft met zijn familie. Verzoeker citeert tenslotte uit het NANSEN rapport van 23 juni 2022 “Afghanistan: het gewicht van de bronnen – guidelines van de UNHCR en richtlijnen van de EUAA” en verwijst naar dit rapport voor meer details.

Verzoeker vraagt hem te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en het *pro deo*-bewijs toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. Verwerende partij legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 2 oktober 2023 neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

(1) EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022 (papieren versie in bijlage); (5) COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf; (6) EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (7) EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (8) EASO Country of Origin Information Report “Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (9) EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (10) UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>.

3.2. Verzoeker legt een aanvullende nota van 11 oktober 2023 neer waarbij volgende nieuwe elementen worden meegedeeld:

1. certificaat van zijn meter van 19 juli 2023;
2. een betalingscertificaat van fitnessclub J. van 1 juni 2023;
3. een document van de vereniging L.(...) in C.(...) A.(...) van 4 augustus 2022;
4. een schoolattest van 15 juni 2023.

Verzoeker legt ter terechtzitting een tweede aanvullende nota neer waarbij volgende nieuwe elementen worden meegedeeld:

1. Certificaat van 11 oktober 2023 van A.(...) M.(...), Ecole Professionnelle;
2. Inschrijvingsattest “Athenée R.(...) de J.(...)” van 10 oktober 2023.

4. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig

wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers identiteit en Afghaanse nationaliteit niet betwist worden. Het staat ook niet ter discussie dat hij afkomstig is van Badakhel in het district Tagab van de provincie Kapisa, zoals hij verklaarde. Verzoeker legde hierover consistente verklaringen af bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS.

Verzoeker verklaarde zich minderjarig bij aankomst in België. De Dienst Voogdij liet een leeftijdstest uitvoeren. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat volgens de leeftijdstest verzoeker *“op 17 februari 2022 een leeftijd heeft van jonger dan 18 jaar, waarbij 16 jaar met een standaarddeviatie van een 3 jaar een goede schatting is”* en dat *“de medische test toont aan dat je jonger dan 18 jaar kan zijn”* (Administratief Dossier, Beslissing Dienst Voogdij van 22 februari 2022). De Dienst Voogdij wees vervolgens een voogd toe aan verzoeker.

Deze leeftijdsbepaling van de Dienst Voogdij is een administratieve rechtshandeling. Aan dergelijke rechtshandelingen kleefde het *privilege du préalable*. Dit principe houdt in dat dergelijke rechtshandelingen overeenstemmen met de wet zolang zij niet vernietigd of ingetrokken werden. *In casu* werd de beslissing van de Dienst Voogdij niet vernietigd of ingetrokken, noch werd er tegen deze beslissing beroep aangetekend bij de Raad van State. Bovendien heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen rechtsmacht om de wettigheid van deze beslissing na te gaan en deze beslissing eventueel te vernietigen. Er kan dus worden geconcludeerd dat de leeftijdsbepaling van de verzoekende partij door de Dienst Voogdij in overeenstemming is met de wet en definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

Daarbij moet rekening worden gehouden met artikel 7, § 3 van titel XIII, hoofdstuk 6 *“Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen”* van de programmawet van 24 december 2002 dat bepaalt dat *“ingeval van twijfel over de uitslag van het medisch onderzoek, wordt met de jongste leeftijd rekening gehouden”*. Bijgevolg dient ervan uitgegaan te worden dat ervan uitgegaan wordt dat verzoeker op 17 februari 2022 13 jaar oud was.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen is het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet).

Artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt: *“Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Dit beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregule. Bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming moet rekening worden gehouden met hun leeftijd en maturiteit.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van

veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.

Uit dit alles volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 22 December 2009, § 11-12).

Het onderzoek en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van niet-begeleide minderjarige verzoekers uit Afghanistan moet met bijzondere voorzichtigheid gebeuren, gelet op de inherente kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige situatie in Afghanistan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kindermisbruik in Afghanistan wijdverspreid is in de Afghaanse samenleving, dat rekrutering van kinderen in hun tienerjaren door de taliban en ISKP voorkomt net zoals kinderarbeid en handel in kinderen en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan het risico om onderworpen te worden aan vervolging aanzienlijk verhoogt (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, January 2023, p. 92-96).

6.3. Verzoeker voert in het verzoekschrift onder meer een vrees voor vervolging aan in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn verwestering als gevolg van zijn verblijf en integratie in de Belgische maatschappij. Hij verwijst daarbij naar landeninformatie en het feit dat hij een meter heeft in België en benadrukt dat hem hierover geen vragen werden gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker brengt door middel van zijn aanvullende nota's documenten bij met betrekking tot zijn activiteiten in België.

6.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het zich op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, Migracijos departamentas, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van

vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip ‘godsdienst’, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a., 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, Tietosuojavaltutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn

land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip 'godsdienselijke overtuiging' en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

6.3.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "*zina*" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24).

In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*“Ministry of Communications and Information Technology”*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met *“immorele inhoud”* te beperken (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 December 2021 in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *“verwesterd”* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *“verraders”* of *“ongelovigen”*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim,

waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA, waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

6.3.3. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker als niet begeleide minderjarige vreemdeling in België een verzoek om internationale bescherming indiende op 4 februari 2022, op 13-jarige leeftijd, en dat voor hem een voogd werd aangesteld. Verzoeker verklaarde ongeveer in september 2021 uit Afghanistan te zijn vertrokken (Verklaring DVZ, vraag 34), zodat kan worden aangenomen dat verzoeker 12 of 13 jaar was toen hij uit Afghanistan is vertrokken.

Verzoeker legt door middel van twee aanvullende nota's een aantal documenten neer met betrekking tot zijn traject sinds zijn aankomst in België. In de brief van 19 juli 2023 van mevrouw S.B. (aanvullende nota van 11 oktober 2023, stuk 1) leest de Raad dat zij verzoeker heeft ontmoet in het kader van een “programme de parrainage” en met hem een aantal activiteiten heeft ondernomen zoals naar de kermis gaan. Zij stonden ook via WhatsApp met elkaar in contact. Zij legt ook uit dat zij het “meterschap” jammer genoeg niet kon verderzetten omdat verzoeker naar een ander opvangcentrum verhuisde dat te ver van haar woonplaats ligt. Het document van de organisatie L.(...) in C.(...) met de titel “Convention Programme de Parrainage Citoyen/Jeune Réfugié”, opgesteld in Luik op 17 augustus 2022, bevat een aantal persoonlijke gegevens van verzoeker en mevrouw S.B. en de doelstellingen van het meterschap en de wederzijdse engagementen van de pupil en de meter/peter. Zo verbinden beide personen zich ertoe om regelmatig contact te onderhouden en elkaar minstens driemaal per maand te zien, telefonische contacten te onderhouden, deel te nemen aan het familiale en sociale leven van de familie van de meter/peter en daarbij de huisregels en de regels van de Belgische samenleving te integreren, de jongere te ondersteunen op sociaal, professioneel en onderwijsvlak met het oog op een proactieve integratie van de jongere en enkel in het Frans te communiceren. Verzoeker, die zich op de zitting van de Raad in zeer goed Frans uitdrukt, legt uit dat hij na aankomst in België eerst in een opvangcentrum in Luik verbleef en na een aantal maanden werd overgeplaatst naar het opvangcentrum in Jambes in de buurt van Namen waar hij nu verblijft. Hij verklaart dat hij in de periode dat hij in het opvangcentrum in Luik woonde soms bij zijn meter ging logeren maar dat dit na zijn verhuis naar Jambes niet meer mogelijk was. Wel blijft hij in contact met zijn meter via WhatsApp. Dit alles wordt ook bevestigd door zijn voogd die op de zitting van de Raad aanwezig is.

Verzoeker verklaart op de zitting ook dat hij zeer sportief is en onder meer volleybal en cricket speelt in zijn vrije tijd en ook Belgische vrienden heeft op school. Verzoeker gaf tijdens het persoonlijk onderhoud op 29 maart 2023 aan dat hij toen al overgeschakeld was van de OKAN-klas naar het middelbaar onderwijs. Uit de documenten van A.(...) M.(...), Ecole Professionnelle en het attest van regelmatig onderwijs van het Athenée R.(...) de J.(...) blijkt dat verzoeker kort na aankomst OKAN-onderwijs heeft gevolgd en nu als regelmatige leerling is ingeschreven voor het schooljaar 2022-2023 voor het middelbaar onderwijs. Verzoeker verklaart dat hij elektriciteit wil studeren.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker op 13-jarige leeftijd in België is aangekomen, hier onderwijs volgt en zich vrijwillig heeft opgegeven om deel te nemen aan een programma dat tot doel heeft jonge vluchtelingen samen te brengen en hen zo in contact te brengen met een Belgisch gezin en hun integratie te bevorderen. Verzoeker brengt dus een belangrijk deel van zijn vormende jaren door in een Europees land en uit de neergelegde documenten en zijn toelichting ter terechtzitting blijkt dat hij zich daarbij openstelt voor de Belgische samenleving via zijn deelname aan het sponsorprogramma L.(...) in C.(...) en aan sportactiviteiten samen met onder meer Belgische vrienden en door zijn volgehouden inspanningen om de Franse taal te leren. Zijn opmerkelijke evolutie die hij daarin heeft gemaakt sinds zijn aankomst in België, wat bevestigd wordt door zijn voogd ter terechtzitting, toont ook aan dat hij zich laat onderdompelen in de Belgische samenleving. In dit verband dient ook opgemerkt dat zijn vrijwillige deelname kort na zijn aankomst in België aan het genoemde sponsorprogramma alvast aangeeft dat hij actief op zoek gaat naar ondersteuning bij zijn aanpassing aan de Belgische manier van leven en daarbij de steun van een Belgische vrouw heeft omarmd en met wie hij nog steeds contact onderhoudt.

Daargelaten de vraag of verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, dient in elk geval te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens zijn ontwikkeling als tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen.

Er kan, gelet op verzoekers zeer jonge leeftijd bij aankomst, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft op zijn ontwikkeling als minderjarige en jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn dorp en regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt.

Voorts stelt de Raad vast dat niet wordt betwist dat verzoeker afkomstig is van het dorp Badakhel in het district Tagab in de provincie Kapisa. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat in zijn dorp ongeveer 15 huizen stonden en dat hij weinig en zeer moeilijk contact heeft met familieleden die zich nog in Afghanistan bevinden (notities PO, p. 7, 14). In de provincie Kapisa vonden er tijdens de referentieperiode een 77-tal veiligheidsincidenten plaats, waarvan 57 kunnen worden gekenmerkt als "battles", voornamelijk als gevolg van gewapende confrontaties tussen de taliban en de *National Resistance Front* (NRF) en andere verzetsgroepen. Hierbij blijkt sprake van een beperkt aantal burgerslachtoffers; tevens wordt er melding gemaakt van een terugkeer van intern ontheemden naar Kapisa. ACLED voert incidenten met geoprecisie type 3 (waarvoor geen specifieke informatie over de locatie beschikbaar is) in onder de hoofdplaats van de provincie, terwijl deze incidenten in eender welk district van de provincie kunnen hebben plaatsgevonden. Voor de provincie Kapisa kende ACLED geoprecisie 3 toe aan 14 van de 77 veiligheidsincidenten in de verslagperiode (p. 5, 9). Het gaat om clashes tussen verzetsgroepen en de taliban, aanvallen van verzetsgroepen of onbekenden op leden, voertuigen en voorzieningen van de taliban, een raketaanval van het NRF op de taliban, en een vrouw die door de taliban werd gedood nadat zij had verklaard dat een talibancommandant had geprobeerd haar aan te randen (COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 13 september 2022, p. 5 en 9; EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 137-140).

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in kleinere dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 63-65).

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op

de regulering van het dagelijkse leven na de machtsovername en waarmee verzoeker niet vertrouwd is aangezien niet betwist is dat verzoeker onmiddellijk na de machtsovername door de taliban zijn land van herkomst heeft verlaten. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar zijn dorp in de provincie Kapisa de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven en verstrengd door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp Badakhel.

De Raad is er zich van bewust dat het onduidelijk blijft in welke mate verzoeker nog in contact staat met zijn familie in Afghanistan. Het beginsel van de eenheid van het gezin moet evenwel worden afgewogen tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, en die *in casu* door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker zwaarder doorwegen.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat, gelet op het geheel van deze bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en, het hoger belang van het kind indachtig, er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Het feit dat verzoeker de islam nog aanhangt, volstaat op zich niet om te besluiten dat hij in Afghanistan niet als verwesterd zal beschouwd worden. Men moet immers niet tot een andere religie bekeerd te zijn, alvorens beschouwd te kunnen worden als iemand die waarden en/of uiterlijkheden heeft aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen en dat hen hierdoor verwestering of normwordt toegedicht.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. De door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), punt 36).

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan beschuldigd zou worden. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA "*Country Guidance*" concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

K. POLLET